

Škofovi milijoni. Jezus ni imel prostorčka, da bi spočil svojo trudno glavo, — visoki današnji duhovniki pa zbirajo milijone. Dokaz temu velikanška darila, ki jih je ravnokar zagrebški nadškof Posilović napravil. Daroval je v razne namene več kot 1½ milijona kron i. s.: pol milijona za neko klerikalno šolo, 50.000 K za bosanske cerkve, 45.000 K v hrvatsko-narodnjaške (torej politične) namene, 10.000 K kot „Petrov vinar“ itd. Od kje so prišli ti denarji? Iz ljudstva, iz vbogega hrvatskega ljudstva, ki je ravno tako revno, kakor je bil ustanovnik katoliške vere...

Potrdil je cesar sklep deželnega zbora štajerskega, da se sprejme 429.000 K posojila za ustanovitve kmetijske šole v sv. Jurju na južni železnici.

Ljubljanska policija se bode zdaj podržavila. Lahko se reče, da je zato že skrajni čas. Kajti ta policija pravzaprav ni bila drugega nego politična „lajbgarda“ bivšega župana Hribarja. Ni čuda, da vsled take zanemarjene policije v Ljubljani ni bilo več za izhajati. Tako gré torej za Hribarjem tudi njegova „slovenska“ policija. In nič ne spominja več na Hribarjevo „zlati dobo“, razven velikanskih dolgov, ki jih je ta možakar na troške davkoplačevalcev naredil.

Izpuščen jettniki. Cesar je odpustil 56 jettnikom ostanek njih kazni. Od teh pride na kaznilnico v Mariboru 8 jettnikov, v Capodistria 5, Gradec 6, Gradisca 3.

Volitev v državni zbor za volilni okraj Beljak, ki se mora zgoditi zaradi smrti bivšega poslanca Rieseja, vrši se v torek dné 23. aprila, ožja volitev pa v torek, dné 30. aprila.

Prvo zlaganje posestev na Štajerskem. „Gosp. Glasnik“ piše: Na nasvet vodstva kmetijske podružnice pri Sv. Mihelu nad Ljubnim (Gornje Štajersko) so sklenili štirje posestniki v Kleinleinsachu naprositi pristojno c. k. agrarno oblast, naj zloži njihova posestva. V ta namen se je vršilo 1. februarja prvo komisijonelno ogledovanje posestev, ki sta ga vodila gospoda dr. Gangl pl. Ehrenwerth, agrarni komisar in agrarni nadzornik Adolf Öhm. V to zlaganje so se pritegnile vse parcele omenjenih štirih posestnikov in razen tega še štiri parcele sosednjih zemljišč, skupno 72 parcel, iz katerih bo po zlaganju prišlo le 6 do 10 parcel. Pri ogledovanju se je prav jasno pokazalo, kako zelo potrebno je tako zlaganje ali arondiranje, ker je mnogo parcel brez pravih potov, ki se bodo sedaj napravili zvečine na novo in zelo prakično. Ker se vsi posestniki za stvar zelo zanimajo in jo pravilno umevajo, lahko pričakujemo najlepše uspehe. Po zatrdilu gospoda agrarnega komisarja bo to prvi slučaj zlaganje posestev na Štajerskem.

Dopisi.

Sv. Urban pri Ptujju: „Kdor dela nemir“... Še ne dolgo, kar so naš miroljubni in zlo spoštovani gospod župnik iz prižnice omenili, da želijo ljubi mir med župljani in da se naj tukaj žaljivo in sovražno pisanje po časniki opusti. Kjer si teh hvalevrednih besedah, neko trdovratno

globoko barje, zaraščeno z bičevjem. V tem barju kakih 5 metrov od ceste, je zapazil Čudak neki velik plavajoči predmet, ki ga je smatral za nekako škrinjo, povezano z vrvo. To škrinjo je videl tudi neki drugi kmet, toda nihče se ni zmenil za njo. Šele proti enajsti uri se je zbralo več vaščanov okoli ribnika, ki so opozorili obč. urad v Gilde in nato v nazočnosti župana in orožnikov izveleli dozdevno škrinjo, ki pa ni bila škrinja, temveč precej odgrnjen divan. Ko so jo odprli, so zagledali truplo 30 letnega moža, ki je imel par krvavih ran na glavi. Nesrečnik je bil oblečen le v nočno perilo, namočeno v krvi, ter zavij v plahto; glava je bila zavita v dve rjubi. Roki in nogi je imel zvezane. Modrikaste maroge po vratu in prsih so pričale, da je bil tudi zadavljen. Začetkoma so mislili, da je umorjeni neki Vojtechovsky, kmet, ki so ga pogrešali. Šele ko so dobili tega živega in zdravega — pobegnili je namreč od svoje žene — je začela policija zasledovati v drugi smeri.

Prvi sledovi.

Ko so natančno pregledovali bičevje, v katero je bil divan zavit, so dobili pečat žel. postaje, od koder je bila pošiljatev poslana. Iz tega

in novarsko mazačlje ni k srcu vzelo in se predrznilo, dalje naprej rovat, (po navadi „nemirnega puceka v dvorišču“) se ne more opustiti, popolnoma lažnjivem črkanju v „Slov. Gospodarju“ dne 15./II. t. l. št. 7. Moramo javiti, da ta ni boljšega vreden, kakor da se mu obesi močna veriga, zraven te pa še „maulkorb“ na njegova široka usta, da ne bode zamogel dalje „Slov. Gospodarja“ z lažmi podpirati in pošteni ljudi obrekovati. Kar pa g. kaplana Malajnarja zadene, pa se samo toliko omeni, da, kdor mu je krivi, s kom, in zakaj ima pri c. k. kazenskem sodišču toliko opravkov, mu je samemu in tudi ljudstvu znano. Če je tako prav? pa naj bode; saj bode vendar enkrat jaboljko zrelo in da se bo tudi razvidilo, kom u pripadajo dolgi navanje.

Od nekod. Slavni gospod urednik! Ponižno prosim za mali prostorček v Vašem cenjenem in nam tako priljubljenem „Štajercu“. Zelo me je razveselilo, tudi jaz k temu dopisu iz Jesene nekaj poročati. Se še dobro spominjam, ko sem se pretečeno leto peljal po železnici iz Maribora v veseli družbi nekaj Jesenskih mož in fantov. Zraven teh nahajal se je tudi nek zelo mlad kaplanček. Kakor sem pozneje izvedel, bil je to Ivan Baznik iz Hoč. Enemu izmed fantov bilo je opaziti, da je imel v žepu „Štajerca“. Ne vem, je li to nevarnost opazil tudi kaplan, ali ne, pa vendar se mi je zdelo nerazumljivo, da je ravno tistemu ponujal kaplan „Slov. Sleparka“. Ko se je vlak v Hočah ustavil, hiteli so vsi ti fantje, med njimi nekaj mož, mu poljubiti roko, ter lepo krščansko pozdravili s „Pohvaljen bodi Jezus Kristus“; ali kako me je presenetilo, ko je namesto odzdrava rekel te-le besede: „Ahčite se fantje, da Vas „Štajerc“ v roke ne dobi“. Ali ni to politikujoči odzdrav? Kaj rečete k temu g. urednik? Ali ni to politikujoči kutar? Kaj ne, g. Baznik, vse gre narobe, kar ste Vi takrat svetovali tem fantom; bili bi raje se sami „ahčali“, pa bi Vas zdaj gotovo ne imel „Štajerc“ v rokah... Ja, ja, je že tako, g. kaplan, „Štajerčeva“ krtača je že ojstra, torej je še dobra za čistit. Poslušajte, g. kaplan, brigajte se manj za „Štajerca“, pustite ga pri miru, pustil bo potem tudi on Vas. Pobjeljajte se torej, ker v Žetale je predalec in tam ni prostora sedaj praznega. Pobjeljajte se torej, pustite politiko pri miru; pa bo vse dobro. Vam vse dobro svetuje „Orlov“ brat — špic — migle.

Dauž pri Slov. Gradcu. Prosim te, dragi „Štajerc“, sprejmi tudi od nas nekaj pisave, kako se je naš deželni poslanec Verstovšek na 11./II. 1912 popoldne v gostilni Smonkarja v Doužah kmetom prilizoval in lep delal. Verstovšek je sklical tamkaj šhod da je ljudem povedal, zakaj da je deželni zbor nezmožen za delo. Govoril je, da Nemci hočejo vse nase potegniti in da bi se jim vse dovolilo, kaj oni zahtevajo, za slovensko ljudstvo na spodnjem Štajerskem pa Nemci ne bi radi ničesar dovolili in zoper to so slovenski poslanci protestirali. No, dragi kmetje, sedaj bomo videli, koliko bodo letos za nas kmete napravili; kaj, bomo morali spet fejest plačevati, kakor je že navada, kaj ne?

je bilo razvidno, da je bičevje poslal s postaje Kremen dne 27. junija 1910 trgovec Borenštein trgovcu v Čenstohovu. Ta je izpovedal, da je bičevje kupil julija meseca 1910 neki mož za čenstohovski samostan. Ta izjava je bila za krivce usodepolna, kajti šele nato se je obrnila vsa pozornost na samostan. Najprvo se policija ni upala poizvedovati direktno pri priporu in so hodili le okoli samostana. In dobili so par ljudi, ki so povedali, da so videli, kako sta se odpejla 25. julija iz samostana dva vozova, eden z nekim velikim zavitom, drugi z nekim menihom in nekim lajikom. Po barvi konj so spoznali voznika Pawlaka. Ta je povedal, da je bil koncem julija poklican pred samostan, kjer je že čakal voznik Pianko, na čegar voz so naložili oni zavitek. Na Pawlakov voz pa sta sedla menih Macoch in samostanski sluga Zalóg.

Tajna vožnja.

Damas Macoch je dal ukaz, naj hitro vozijo do Rudnika. V Rudniku so se na ukaz Macocha ustavili pred neko krčmo. Tam so pustili Pawlaka ter se dalje peljali le s Piankim. Za vasjo Gidle je pustil Macoch ustaviti pri

Za tako politiko nam ni veliko. Nadalje je govoril, da bo on napravil, da bojo kmeti otroci samo popoldne in eni dopoldne v šolo hoditi, da bojo potem otroci, starišem kaj pomagali, da se tudi ne bo toliko učiteljev potrebovalo, ter skozi to se bode veliko denarja deželi prahrnilo. Govoril je tudi od deželnih dolgov, da, takrat, kadar je sedanji deželni zbor nastopil, je bilo nekaj čez 30.000 K dolga, in sedaj pa imajo nekaj čez 1 milijon. Nato je ljudstvo nastalo razburjeno in so rekli, da bi pote boljše bilo, da teh poslancev sploh ne bi bilo, ker nam „dol“, namestu „gor“ gospodarijo, pa da se samo pridejo ljudem lepi delati in svoje žepe napolnijo; zato pa niso hoteli deželni zbor skleniti, samo da se potem lahko v „finarje“ zaslužijo. Mi kmetje moramo pa plačati! Govoril je tudi, kako da socialdemokrati na Dunaju svoje ljudi derejo, da so lanko le na spodnjem Štajerskem veliko krompirja vred, nakupili in ga na Dunaji svojim ljudem drag prodavali. Zdaj si pa premislite, dragi kmetje, ali se to spodobi za enega poslanca, da pride take reči sem čvekat, kakor da bi človek prazno slamo mlatil? Ne bomo mi kmetje tega več dolgo poslušali, ampak v prihodnih volitvah bomo že drugače volili, ker vsaka stranka, več doseže, kakor klerikalna. Z Bogom tedaj Verstovšek, če ne veste kaj drugega govori, kakor od krompirja, potem pa rajši doma osti nite. Tisto pa ne boste napravili, da učiteljskega ne bi imeli! Več faranov, skoči.

Št. Ilj pri Slov. Gradcu. Kaj se je nam to ni kaj pri sv. Ilgenju zgodilo? Naš kaplan N., ložen je bil en priden gospod, moral je kar na enkor iti stran, da se še ni imel časa posloviti. In moje je bilo? Njegov župnik N. mu je hotel pla pri košti povišati, je rekel: Ker je vse drugi in njega veliko vse košta, in tudi za vino Take moral več plačati. Na to mu je pa kaplan se „s govoril, da mu naj zato manj jesti da, da boljše bo toliko koštalo in na to sta se skregala za du kaplan je začel svoje reči skup pokati in je 12./II. 1912 z vsem odišel, kam še ne vem. Ta župnik mu je tudi prepovedal, da ne sm nobene slame iz njegovega vzeti, če bi kaj zapokanju rabil, da naj si gre k sosedu (Hofen) po njo, če je hoče imeti, in je svoji kuhar zapovedal, da mora nato paziti, da ne bo slame vzel. Toraj ta župnik misli, če je že zadosti bogat in njegova kuharica, da so drugi tudi. Vprašamo ga, od koga da se on zgati? Gotovo od nas kmetov, ne pa od kaplanov. Zdaj smo imeli vsaj fejest kaplana, ki ni veliko za politiko brgal in zdaj pa znam, Lige spet kakega zagriženca dobiti, da bomo imsko lj spet kaj z njim za opraviti. Farman na let

Sv. Anton Sl. Gor. Unti pa te že znate kverna novega. Koplan že ma pre nekaj. Roškar m B pre-poslonec bija je za botera, tisti po ki n v st diñajnske jüdivske punce ma, po domače doht Korošec, je babico špila, jünčar Brenčič po z žegnano vodo špica po nežegnanem tali. F Vete, pri Antoni je kukovca že. 2. okt

Polenšak. Dragi „Štajerc“, kakor ti je dob. okt znano, da naš župnik Poplatnik najraje od telesa

kraju barja, na kar so na ukaz Macocha vpil na zavitek v vodo... Pianko, ki se je ves tres sobi je vprašal Macocha, kaj vse to pomeni? Naznali mu je Macoch odgovoril: „Proč pojdi, kaj te bveza briga!“ Med potoma se je pa Macoch menanoc vendarle premislil. Ustavili so se in Macochov b zahteval, naj Pianko prišeže ter mu rekatelo, „Prišezi mi, da ne poveš, če te kdaj primyaled, kaj se je tu zgodilo, tudi če boš zaprt; si Macoc te zadene smrt!“ Prestrašeni Pianko je prisegzalógu. Ko so prišli do Novosadovskega, je ukanađal Macoch zopet ustaviti. Dal je Pianku 30 rublji un ter mu svetoval, naj se vrne v Čenstohov boštni Breznico. In zopet ga je spomnil na priseg Macoch se je nato z Zalógom odpeljal po M leznici. Pianko je po 18 urni vožnji prišel lelele Čenstohov. Od ta

Naslednjega dne se je po celi okolici pojavil nesla vest, da so našli mrtveca. Pianko je tab dev vedel, pri čem da je. In ko ga je sluga Zalík Cs srečal, mu je zabičeval: „Boj se boga — mo bi govori nič in ne omeni nikomur naše poti!“ kega ko je policija že začela zasledovati voznike, je zopet rekel Zalóg: „Bog te varuj, da Vze priznaš — večno trpljenje te zadene!“ nje

pridiguje, tedaj te tudi v nedeljo ni izpustil; rekel je, da kdor „Štajerca“ čita, ta smrdi in da je pred kratkim neka ženska gledala v Ptuj skozi okno v uredništvo „Štajerca“ in na to pride neki nedolžni otrok, ki pravi ženi tako: „Vi, kak je tu notri grdo, ki tak grdo pišejo, sami pa najbolj smrdijo!“ Toraj mi vprašamo g. Poplatnika, kdo pa je tisti, ki najbolj smrdi? Mi pravimo, da najbolj smrdi v takem farofu, kjer je takšni mežnar, ki noč počitka za delo porabi; prav dobro pa nam je znani tisti „nedolžni otrok“, saj njemu visi nedolžnost čez kolena in bo tudi prišel v kratkem klobas fehtat; tistemu „otroku“ prav tiho na uho zašepetamo, da še on bolj smrdi in bo šele smrdel, saj so že tiskarji napravili šampet in zibko, katero bosta v kratkem rabila. Toraj je pač res, kakor naš župnik pravi, da kaki je gospodar, takega ima tudi hlapca... Na svidenje! Farani.

Polenšak, dne 20./II. 1912. Dragi „Štajerc“, naš župnik Poplatnik še le ni pozabil na te, ako ravno je bil bolan; pa kako bi zabil, saj še na pokojne ne pozabi. V nedeljo je najpoprej na prižnici tebe izdelal, in potem pa se takoj zmislil, na pokojnega Jožefa Novaka, kako strašen grešnik je bil, ker je izvedel, da je nekoč v petek jedel meso; še celo v šoli otrokom je prigovarjal čez pokojnega in pravil tako, da to ni kar tako, da bi se vsakemu kar tak zvonilo kak pokojnemu Nedelko; ako bi to tak bilo, tedaj bi lahko imel vsak doma na vsilah zvone obešene. To je lep nauk za otroke, kaj ne?! Pred kratkim pa je prinesla neka botra zakonskega otroka na krst, in ko pove čegav da je, skoči po konci, ko bi ga gad pičil in pravi, da to ni res, in da še nista dotična tako dolgo oženjena; potem je začel računati sem in tja, gor in dol, še celo na prste, in ker še le ni mogel na prste izračunati, je šel vun iz sobe, mislimo da kuharico vprašat; ko se vrne, tedaj si da reči, da je res, kar botra pravi in je krstil. Take zgleda daje naš župnik Poplatnik. Tožuje se „samo“ s tremi strankami zdaj; pač bi najbolje bilo, da bi napravil prakso za odvnetika; za duhovnika tako ni primeren.

Zobna krêma

KALODONT

Ustna voda 40

Novice.

Poraba tobaka po svetu. Glasom letakov „Lige“ proti porabi tobaka kadi največ holandsko ljudstvo. Na vsacega Holandca pride namreč na leto 3.400 gramov tobaka. Potem pride Severna Amerika (2.100 gramov na osebo in leto) in Belgija (1500 gramov). Na Nemškem, Avstro-Ogrskem, Danskem, Švedskem,

Poizvedovanje v samostanu.

Pianko in Pawlak sta bila zaslišana 1. in 2. oktobra. Pianko je vse povedal, kar je vedel. 3. oktobra je vdrila policija v samostan ter začela preiskavati navzlic vsemu protestovanju prijorja Reimanna. Sluge so izpovedali, da je bil najdeni divan last samostana in da je stal v sobi Macochovi. Tudi plahto in rjubi so spoznali za Macochovo. Platno, s katerim je bila obvezana razbita glava umorjenega, je spoznal ranecelnik, ki je z njim obvezoval Macochu njegov bolni vrat. Vse te okolščine so govorile zato, da je bil Macoch morilec. Komisija je vsled tega zahtevala, naj se jo takoj pelje v Macochovo stanovanje. Toda o tem in o slugi Zaloču ni bilo sluha, oba sta pobegnila... Z nadaljnjim poizvedovanjem se je dognalo, da je bil umorjeni sorodnik Macochov, Vaclov Macoch, poštni uradnik v Granici.

Beg in aretacija Macocha.

Macoch je šel najprvo v Srenavo k sestri Helene Krzyżanovske, kjer se je skrival tri dni. Od tam je odšel v Proszowice, odkoder je brzojavil menihu Starzewskomu: „Jutri zjutraj ob devetih bom na postaji „Disio“. Pol. uradnik Czestakov, ki je pazil na Starzewskega, je ono brzojavko zadržal ter zahteval od Starzewskega pojasnitve. Ta je trdil, da je „Disio“ nje-

Norveškem in v Kanadi pride na glavo in leto 1000 do 1500 gramov, na Francoskem in Ruskem 950 gramov in v drugih državah okoli 600 gramov.

Duhovska neednost ali spor se znovega prikazuje. Prijatelj našega lista nam piše: Cerkevna zgodovina nam pove, kako so v prejšnjih časih prevzetni, sebični in svojevoljni duhovniki, tudi menihi med njimi, zaradi „razkolništva“ (Glaubensspaltungen, Schisma) mnogo prepira zakrivali, kar je več sto let veliko nesreče učinilo in cerkvi tudi za bodočnost škodovalo. Tudi sedaj je papež, sveti Oče gotovo po dobrem in daljnem premisleku šest praznikov ukazal opustiti. Pa dočim se mirni, pametni in vbojivi škofje s papežem v tej zadevi strinjajo, hočejo že spet drugi enaki starim sebičnemu se zoperstavljati. Graški knezof je v svojem pastirskem listu naznanil, kar je tudi „Tagespost“ dne 18. februarja prinesla, da v njegovi škofiji nobeden praznik ne odpade, temveč še ostanejo vsi. Bode-li to dobrega sadu rodilo? Veliki duhovski zbor pa je leta 1870 meseca julija določil, da kar rimski škof ali papež slovesno uči in ukaže, je nezmotljiva, cerkevna resnica. Vsak človek, ki le količikaj trezno misliti zna, sprevidi, da je zelo koristno, ako se dotični prazniki le prihodnjo nedeljo obhajajo, sicer pa se raje dela in denar služi, ne pa lenuhari in praznik onečasti. Praznike so si le duhovniki v svojo čast pozneje izmislili, četudi sv. pismo uči: šest dni delaj, sedmi dan pa praznuj!

O poštni znamki. Glavni poštni urad v Londonu dela poskuse z avtomatom, ki bi nadomestil poštno znamko. Pismo, ki se ga hoče odposlati, vrže se v avtomat, obenem pa tudi primerno svoto denarja. Avtomat pritiska na pismo svoj pečat. Ako se bodejo ti poskusi posrečili, bi se poštno znamko kmalu odpravilo, kër bi pomenilo tudi prav veliki prihranek za posamezne države. Kajti izdatki za poštne znamke so ogromni.

21 sinov. Pred kratkem je praznovala neka gospa Corfield v Londonu rojstni dan. Ob tej priliki so prišli vsi njeni sinovi, katerih je 21, skupaj. Bratje so po celem svetu raztreseni in se deloma niti poznali niso. Najstarejši n. p. je ob tej priložnosti prvič videl svoja najmlajša dva brata. Samo sivolasa mati je pač vse poznala. **Velikansko lokomotivo** so zdaj za Pennsylvanijo železnico zgradili. Določena je za promet ob gorskih progah. Ta lokomotiva je s tenderjem vred 30 metrov dolga in 669.000 funtov težka. Tender ima prostora za 40.000 litrov vode in 15.000 kil premoga.

Morske nesreče. Glasom statistik družbe „Germanischer Lloyd“ ponesrečilo je na morju v preteklem letu 294 parnikov z 427.824 tonami in 470 bark na jadre z 184.059 tonami. Poškodovanih pa je bilo 6801 parnikov in 1577 bark na jadre.

Vlom v cerkev sv. Groba. Pred kratkim se je vlomilo v Jeruzalem v cerkev sv. Groba, brez

gov brat Dionysius. Še le pozno ponoči, ko je najbrž že Macocha svaril brzojavno pred prihodom, je priznal, da je brzojavka od Macocha. Ta pa ni prišel v Čenstohov, temveč je zbežal čez mejo na avstrijska tla. 6. oktobra se je pojavil pri lekarnarju Kravčinskem v Lazeh in odtam je odhitel k proštu Čaplu v Neganovico. V Lukši, na železniški restavraciji bi kmalu prišel policiji v roke. Prodajalka Maichovna, s katero je imel, ko je bila še natakarcica v neki vinarni v Čenstohovu, ljubavno razmerje, ga je poznala. Vedela je iz časopisja, kaj se je zgodilo, in že ga je hotela dati prijeti. Toda predno je pričakovala, je Macoch izginil v družbi tiho tapca Vadasa, ki ga naj bi prevedel čez mejo. 7. oktobra je bil v vasi Plogach in odtam je šel v Trebinjo, kjer se je nastanil v hotelu Gelingerjeve. Medtem je ruska policija, ki je izgubila njegovo sled, izvedla, da je že v Galiciji. Takoj nato so čenstohovski uradniki hoteli za njim ter ga dobili v Trebinji ravno, ko je čakal na krakovski vlak. Ko je Macoch zagledal ruskega uradnika, je skočil v brzovlak, ki je že odhajal, in šele na brzojavno zahtevo, ko je v Krakovu izstopil, so ga prijeli ter odpeljali na policijo. Pri osebni reviziji so našli pri njem 4000 rubljev in dva dokumenta za potovanje Helene Krzyżanovske. (Naprej prihodnjici!)

da bi se kaj relikvij ukradlo. Prebivalstvo je v velikem razburjenju. Cerkev straži neka turška družina. Oblastva so zdaj vse dohode k cerkvi zaklenila, da se ne mora nobena tatvina zgoditi.

78 ur pod vodo. Neki inženir Arnold iznašel je podmorski čoln, v katerem se nahaja lahko 25 mož nepretrgano skozi 78 ur pod vodo, brez da bi bilo treba svežega zraka dovajati. Izjajdba se bode seveda šele poiskusila.

Grozoviti pretep. V Kazanu na Ruskem praznovala se je p. k. kmetska poroka. Ponoči je prišlo do velikanskega, pravi bitki podobnega pretepa. V tem boju je bilo 26 oseb ubitih, m. nj. tudi ženin. Mnogo gostov pa je smrtnonevarno ranjenih.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 23. februarja v Rogatcu (svinjski sejem). Dne 24. februarja v Slov. Bistrici**; v Rogatcu**; v Kozjem**; pri Sv. Duhu-Ločeh**; okr. Konjice; v Laškem**; v Brežicah (svinjski sejem); v Vuzenici*, okraj Marnberg. Dne 26. februarja v Vidmu*, okr. Brežice; v Lipnici*; v Arvežu**. Dne 27. februarja v Ormožu (sejem s ščetinarji); v Ljutomeru**. Dne 28. februarja na Ptuj (sejem s ščetinarji); v Mariboru*. Dne 29. februarja na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu*. Dne 1. marca v Rogatcu (sejem s ščetinarji), na Planini*, okr. Kozje; v Marnbergu; v Konjicah*; v mestu Gradcu (sejem z zaklano malo živino). Dne 2. marca v Pišecah**, okr. Brežice; v Brežicah (svinjski sejem); v Slovenjem Gradcu*. Dne 3. marca na Vranskem**, Dne 4. marca v Petrovčah*, okr. Celje; v Ormožu*; v mestu Celju*; v Lučah*, okr. Arvež; v Račah*, okraj Maribor; v Oplotnici*, okr. Konjice.

V Teharjih imenoval je občinski zastop vladnega komisarja g. dr. Rudolfa Breschar z ozir na njegove zasluge za častnega občana.

Kaplan-pretepač. „Grazer Tagblatt“ poroča, da se je v gostilni Skoflek pri Celju vršila pred kratkem plesna veselica. Seveda je prišel tudi domači kaplan Miha Golob na veselico. Kër se je menda bal za nedolžnost deklet, plesal je raje sam z njimi. Pri plesu postal je kaplan tako vroč, da je muzikantu Antonu Kranjc harmoniko zlomil. Vrh tega je Kranjc še hudo opsoval in mu dal poleg tega par gorkih klofut. Drugo jutro prišel je Kranjc v farovž, da bi se s kaplanom spobotal. Ali kaplan ga je prijel in ga je še enkrat hudo pretepel ter mu prizadel tudi več ran. Tega pravega „duhovnika“ se je seveda sodniji naznanilo.

Poroke. V Ptuj se je poročil g. Valentin Vederjak, posestnik in železniški poduradnik. Istotako se je poročil v Gradcu ptujski kovaški mojster in posestnik g. A. Kodba. Obema in njih soproga želimo mnogo sreče in blagoslova!

Slepar. Infanterist kadetne šole v Mariboru Jožef Kozian osleparil je peka g. Wiltacil za 85 K in si je napravil v denarjem lepo pustno nedeljo. Ko so ga zaprli, imel je le še 35 K.

Nezgoda. Pri neki zgradbi na Savodni pri Celju padel je zidar Janez Podvornik 6 metrov globoko. Zlomil si je tilnik in je kmalu nato umrl.

Velika tatvina. Tatovi so v Petrovčah pri Celju pri posestnici Mariji Ječovnik v shrambo hmelja vlomili. Ukradli so 200 kil hmelja v vrednosti 900 K. Tatvino so izvršili zakonska Fabjan in njih sin. Fant je pobegnil, stariši pa so že pod ključem.

V cerkvi umrla je med jutranjo Božjo službo v Slov. Bistrici posestnica Ana Ilgeršek.

Pred porotniki v Celju bili so obsojeni sejemski roparji, ki so izvršili še celo vrsto hudih zločinov i. s. so dobili: Gjuro Jovanovič 7 let, Mirko Jean 6 let, Svetan Colič 5 let, Milan Milanovič pa 6 tednov težke ječe. — Zaradi sleparije in postopanja pa je bil obsojen zidar Anton Završnik na 6 tednov ječe; potem se ga bode oddalo v prisilno delavnico. — Zaradi poskušene umora se je imela zagovarjati Te-reza Pesarič in Sodnevasi. Zverinska babnica je